

-PERSBERICHT-

Utrecht, 10 augustus 2015

Stichting LANGZS zet vraagtekens bij all-in beleid Schadefonds Geweldsmisdrijven

De stichting Landelijk Advocaten Netwerk Gewelds- en Zeden Slachtoffers (LANGZS) heeft vandaag het Schadefonds Geweldsmisdrijven een brief gestuurd waarin zij opheldering vraagt over het all-in beleid dat per oktober 2014 inwerking is getreden.

Met de komst van dit beleid houdt het Schadefonds geen rekening meer met de individuele situatie van een slachtoffer. Elk slachtoffer dat een aanvraag bij het Schadefonds indient krijgt ongeacht zijn of haar specifieke schade een vast bedrag uitgekeerd. LANGZS is van mening dat dit nieuwe all-in beleid niet strookt met het doel van de uitkering, namelijk de erkenning van het onrecht dat het slachtoffer is aangedaan. Het nieuwe beleid en de daarbij behorende vaste uitkeringen kunnen door slachtoffers als oneerlijk worden ervaren. Daarnaast kan het nieuwe beleid voor slachtoffers zakelijk, afstandelijk en onpersoonlijk overkomen.

Als een van de grootste voordelen van de beleidswijziging noemt het Schadefonds dat het slachtoffer de door het letsel geleden schade niet hoeft uit te meten en niet hoeft te bewijzen. In de ogen van LANGZS lijkt het er echter meer op dat het Schadefonds met dit nieuwe beleid vooral kosten probeert te besparen, zowel voor wat betreft de kosten die gepaard gaan met de behandeling van de aanvragen, als de kosten voor wat betreft de bijdrage voor juridische bijstand aan aanvragers. Deze laatste kosten worden niet meer apart vergoed.

Naast het slachtoffer gaan ook de nabestaanden van slachtoffers van ernstig geweld er met de komst van het nieuwe all-in beleid flink op achteruit. In het nieuwe beleid is bepaald dat de uitkering voor een nabestaande altijd een vast bedrag van € 5.000,- behelst. Dit bedrag is ongedifferentieerd en ziet zowel op de geleden immateriële, als op de geleden materiële schade die het gevolg kan zijn van het overlijden. Het bedrag kan enkel worden aangevuld met een aparte uitkering voor uitvaartkosten en een uitkering voor derving van levensonderhoud. Dit betekent dat alle andere materiële schade die een nabestaande lijdt, zoals kosten voor psychologische hulp of kosten voor de aanschaf van kalmerende medicijnen, niet meer voor uitkering in aanmerking komt.

Naast de invoering van het all-in beleid heeft het Schadefonds meer beleidswijzigingen doorgevoerd. Deze beleidswijzigingen hebben eveneens ingrijpende gevolgen voor slachtoffers en nabestaanden. Een voorbeeld hiervan is de verlaging van de hoogte van de uitkering voor uitvaartkosten aan nabestaanden. Een ander voorbeeld is de versobering van de uitkering aan slachtoffers met zogenaamd categorie 1 letsel. Het gaat hierbij onder andere om fysiek letsel met blijvend storende ontsierende afwijkingen of psychisch letsel na een gewelddadige overval in eigen woning.

LANGZS betreurt de negatieve gevolgen die het nieuwe beleid van het Schadefonds voor slachtoffers van ernstige gewelds- en zedenmisdrijven en nabestaanden heeft. Slachtoffers en nabestaanden gaan er met de komst van het nieuwe beleid fors op achteruit. Deze verandering valt niet te rijmen met het huidige maatschappelijke en politieke klimaat waarin de positie en erkenning van het slachtoffer en de nabestaande een steeds belangrijkere rol spelen. Deze drastische beleidswijziging is in de ogen van LANGZS dan ook in strijd met het huidige kabinetsbeleid.

LANGZS blijft zich inzetten voor slachtoffers van ernstige gewelds- en zedendelicten en nabestaanden, opdat deze kwetsbare groep zich zowel in als buiten de rechtszaal gehoord voelt.